

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Felolós szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Laptulajdonos: ZICHERMANN HERMAN.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 4 kor. — fil.
Fél évre 2 " — "
Községeknek 1 " 24 "
Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetési díjak:

Négy hasábos petit sorért 20 fillér. Nagyobb és többszöri hirdetéseknel igen kedvező engedmények tétetnek.
„Nyiltér”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 30 fillér.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, *Osáthy Ferencz, Telegdi K. L. utóda*, Budapest: *Goldberger A. V., Általános tudósító VII. Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bernát, Haasenstein és Vogler*, Bécsben, Prágában: *A. Oppelék, Schaleck H.* és Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankfurtban: *G. L. Daube és Mosse Rudolf* hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 3. sz.
Felolós szerkesztővel értekezhetni naponta déli 1—2 óra közt.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Kecskeméthy Győző.

Debreczen, nov. 24.

Odafenn, Budapestén hatszázezer koronát sikkasztott, vagy magyarul: lopott el egy negyedéves jogász, ki a főváros adóhivatalánál huzott gyakornoki fizetést.

Az eset okainak számos magyarázatából mi leszürve adunk néhányat. Az illetékes tisztviselők, a sikkasztó feljebbvalói tényleg kárhoztathatók hanyagságukért, melylyel ily óriási összeget adogattak át kezdő, jóformán ismeretlen embereknek. Uzus, régi szokás ez, melyen „gyökeresen” sem lehet segíteni. Végre is valakire kell a pénz elszállítását bizni s lehet ez a valaki akár hivatalos, akár hivatalfőnök, mindannyian csak emberek, kiket kísért és elcsábíthat a pénzvágy ördöge. S azzal, hogy a most közvetlenül intézkedő két tisztviselőt elbocsátotta a főváros, korántsem tett eleget. Megeshetett volna ily dolog az adóhivatal, a gyűjtőpénztárak bármely osztályánál s mindenki jól tudja, hogy évek hosszú sora, sőt talán emberemlékezet óta ilyen módon, ekkora könnyelműséggel és óvatosság nélkül történt az összegyűlt pénzek beszállítása. Vagy teljesen el a régi rendszer minden emberével, vagy meghagyni ezt a kettőt, kiket szerencsétlenségükre ért az a sors, mely az ismert viszonyok mellett bármelyik tisztviselőt sujthatott volna.

Szerintem társadalmi betegségünkre vezethető vissza ez az eset is, mint a legtöbb. Igaz ugyan, hogy minden bűnös történetének riportja vagy ezen kezdű vagy ezen végzi a beszámolást. De hát az ilyen sablon nem annyira unalmas, mint fájdalmas. Mert hogy Falkai megugrott, hogy Schladerer föbelötte magát, közönséges dolgok. Falkainak józan eszén kívül semmije, Schladerernek furfangján kívül semmije se volt, értelmi tekintetben.

De Kecskeméthy intelligens szülők gyermeke. Tehetséges, eddig jellemesnek ismert ifju, kit társainak bizalma egy szűkebb körben uralmon levő párt zenitjére helyezett.

Sokat tett olyat az ifjusági életben, melyek azt a bizonyos „jövő”-t jóslották neki.

És sikkasztott. Harmincz, lefeljebb hatvan forint fizetés elég volt addig, míg szerepet nem játszott. Mikor ez a játék pláne vezetőszereppé vált, a pénz kevés lett. Mi természetesebb, minthogy sikkasztott?

Ez a „természetes” szó az, amely legjobban fáj nekem. Mikor ezt és hasonló eseteket irnak le a lapok, go dosan előkészítvén a cselekvényt, előhívják a kísértő ördögöt s ezzel fejezik be érdekes vázlatukat: Csak természetes tehát, hogy idegen pénzhez nyult.

Ez a nagyvási mánia, szerepelhetési inger dönt kétes és veszedelmes helyekre sok reményekkel kecsegtető életet. Mert élet a pálya, mely fényes vagy tönkretett. Kecskeméthy az általa képviselt egyetek személyiségét, erejét meghaladó módon szerepeltette. Pénze kevés volt hozzá. De társainak bizalma, az elért sikerek, meg bizonyára ez alkotási vágy is sarkalták több szemfényesztésre, több tetterre. Legbizalmasabb leveleiben, melyeknek rosszhiszeműségét el kell vetnünk; maga is ez okot emlegeti. Hiába, nem állhat meg a lejtőn. Ereje talán volna hozzá, de a társadalmi kényszer dobja lejjebb, lejjebb. Végre a döcögős, darabos lejtőn, melyen csuszni mégis könnyű, leesik az aljas, a piszkos sáros földre. Elbukik s orrát törí.

Az mellékes a mi szempontunkból, hogy utóléri-e büntetése?

Sőt emberi érzetünk fellázad, mikor látja, milyen hajtóvadászat, a kopók minő serege megy, fut a vad után.

Rendezetlen, kiforratlan a társadalom. Félzségeknek hódol, s nem tud szabadulni, pedig maga rakja a bálványt. A pénz, — az csak eszköz! Sőt az sem. Mert rendszert csak a megtörést, bukás szokta kísérni a pénz kérdése.

A most sikkasztott összeg vagy nyolczszor annyi, amivel Falkai vitorlázott ki és vissza. De arányban áll ez összegekkel a két megtévedt ember feletti ítéletmondás is.

De fordított arányban. Falkai sokkal könnyebben szabadulhatott volna a kísértéstől: nálá egyetlen ok a meggazdagodás vágya, holott meg tudott volna amugy is élni. Kecskeméthyt ezer ördög vette körül, mind a társadalom kinövése; az anyagi érdek talán a legkisebb rugó volt, mert ennek ha enged, tudhatta, le kell mondania többi vágyairól. Ezek pedig szellemiek és erősebbek.

De ne fe edjük el, hogy a reá esetleg kirovandó büntetés képzeletileg csakis a társadalmat üti. Ő leüli néhány esztendejét s a társadalom, mely bünbe kergette, leszámolt vele. Maga az emberösszeség pedig halad a maga útján, mely hogy ilyesmik után hová vezet, Isten tudja?

G. Z.

Vigéczek Debreczenben.

Debreczen, nov. 24.

Ezt a címet is adhattuk volna cikünknek: Vigéczek mindenütt. Az egész ország tele van velük, a földnépe jajgat kínzásuk alatt, a magyar gyárosok a legrégebb idők felujulását látják a mai vigéczjárásban. Vámoscher ur nem az első s nem is az utolsó. Post illum longa idem decus petentium ordo... Kincsesbánya szép Magyarhon, kár vón' ki nem aknázni. Az osztrák ipar silány volta szerte külföldön ismeretes. A magyar kereskedők is érzik; látják ezt, de mit tehetnek, ha a német, franczia, angol termékek még drágábbak a horribilis vám miatt.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok a hivatalosan működő kamarát is megelőzve, okos tervvel lépett fel már az év elején tartott közgyűlésén. Mikor a megrendelések gyűjtéséről szóló törvény hatályba lépett, nagy ribillió támadt a nyomán egész Ausztriában. Aztán kifundálták az orvososságot: a meghívó levelek ezrei repültek mindenfelé aláírás végett. Igen sokan megakadtak a törben s szinte tudatlanul kijátszották a törvényt.

A Csarnok Dr. *Löfkovits* Márton titkár indítványára lépett akcióba. Mikor

belátta, hogy több esetben tapasztalt sérelmességek után a törvény maga nem elegendő, kimondotta, hogy: Mindenki, a kihez megrendelő levél érkezik aláírás céljából, juttassa azt a Csarnok titkárához, ahol aztán ellátják az illető cégnek a baját.

Reméljük, hogy minden derék ember megszivleli e határozatot. A magyar ipar érdeke és léte forog szóban: nem a *honi ipar* reklámjaival akar a Csarnok hatni, hanem tettekkel. Annyi eredmény mindenestre lesz, hogy legalább Debreczen és területe megszabadul az osztrák cégek rablóhadjárától.

Dicsérni tudjuk csak a Csarnokot, mely fiatal egyesület és már is ily nagy agilitást fejt ki. Dr. *Löfkovits* pedig legszebben és leghasznosabban teljesíti tisztét, mikor egy város érdekére hat ki életrelvő működésével.

—n.

Fáznak a szegények.

Debreczen, nov. 24.

Hirtelen fordult meg az idő. Télben vagyunk, a felöltők eltűntek s akiknek bundájuk van, jóleső érzettel hordják azt. Hideg szél fuj és sok a szegény, a ki fázik.

Zsebredugott kézzel sok ác orgó alakot lehet látni. Fáznak. Odabaza néhány lábnyi szobájukban nincs kályha, vagy ha van, nincs fa.

A zsidó nőegyesület tavaly állítottatott már fel egy melegedő szobát. A hatást láttuk, örömmel láttuk. Száz és száz ember leste áhítattal ezt a helyet, ahol nincs hideg, nem kísért a tél fagyos lehellete.

Az újságok köszönettel adóztak a nőegyesület humánus cselekedetéért. S akkora felbuzdulás követte az első tényt, hogy bizony vártuk a folytatást. Azt hittük, hogy gombamódra fog épülni utcasarkon, pusztateren a sok szoba, melyben kályha ont meleglet.

Hiszzen olyan csekélység az egész. Valamelyik jobb kávéház vasárnapi publikuma összegyűjthetne egy épületre valót. Ha minden

TÁRCZA.

HARAKIRI.

A kiről beszélni fogok, Holló Barnabás nagyon közönséges ember volt. Megáldva nagy vagyonnal, szép tehetséggel, korán kezdett szerepet játszani az életben. Amolyan mindennapi volt a hely, mit elfoglalt a társadalomban, úgyesen tánczolt s mint szerte ismert gazdag ember, szíves fogadtatásra talált mindenütt. Bálók, matinéek, zsurok alkalmavai a lapok mindig közölték jelenlétét.

Hát egyszer ez az én emberem azt a boldonságot követte el, hogy megházasodott. Maga ez a házasság rövidesen, minden észrevehető előzmény nélkül történt meg. A lány, kit megszeretett, gazdag volt s a mint meglátták egymást, mindjárt tudták, hogy sorsuk utja össze fog találkozni. A megismerkedés utáni napon vallomás, rá két hétre eljegyzés s három hónap mulva a bájos Olaszország vadregényes tájainak képével meg is jöttek a nászutról.

Barnabás azt hitte, hogy hévvel szereti az asszonyt. És a mikor először nyugodtak meg a sok lótas-futástól, kocskiba szállástól, a kényelmetlen olasz fogadók kellemetlenségeitől, boldogoknak érezték magukat. Az asszony élénken rendezgetett új lakásukban, az ura meg nézte nagy

gyönyörűséggel. Ugy dobogott a szíve az örömtől, mikor látta, hogy az asszony bekukkant a hálószobába s pirulva kapja vissza fejét. Épen akkor huzták a két mennyezetes ágy fölé a nehéz brokát függönyöket.

A mézesmedek után maradt minden a régi-ben. Már egy éves házások voltak s úgy érezték, hogy az első nap boldogsága lakozik ma is szíveikben. Azok az ártatlan örömeik, szeretetre valló kedveskedések épen oly gyakoriak voltak, mint régen. A férj pár órát töltött a házon kívül, a nap többi részében közösen élvezték az együttléti gyönyöreit.

Valami két hónap mulva épen örvendetes meglepetésre vártak, mikor Barnabás veszélyesen megbetegedett. Az asszony nagyon megijedt, mikor az odasiető orvos fontoskodva csóválta meg a fejét. Bátor asszony volt s az előszobában egészen nyugodt hangon kérdezte meg a tudós doktort a betegség fokáról. Az orvos előbb mélyen nézett a szemébe, s mikor látta, hogy a nő minden kínt elvisel, megmondta, hogy veszedelmes betegségről van szó. Az ura nagymérvű mellbajban szenved; egész szervezete rendes, semminemű változás nem észlelhető rajta; de a melle gyöngye s tudja, hogy nem bírja sokáig. Tanácsos lesz felvinni a fővárosba.

Az asszony még az nap csomagolt s másnap Pesten voltak. Mikor kényelmes lakásukba meg-

érkeztek, már ott volt a leghíresebb orvostanárök egyike. Valósággal meg volt lepelve, mikor belépszobába s pirulva kapja vissza fejét. Az asszony ugyan életerős, pirosarcu, de az ura is erőteljes, hatalmas alak, se arczán, se termetén semmi nyoma a fájdalomnak. Csak a mikor kezét fogott Barnabással s hallotta a hangját, akkor jött tisztába a dologgal.

Óh az a hang! Minden szó, a mit kimondott, mintha a testéből szakadt volna ki; ha egy hosszabb mondatot mondott, a végén hangzó kínos hördülés rávallott a mérhetetlen kínra.

A doktor azután nem is kérdezősködött. Nem akarta fárasztani páciensét. Csak az asszonynak sugott sokat, utasításokat adva. Az ura fekdjűk le, mellén egész nap melegített vattalepény, a szobában csend legyen. A betegnek nyugalomra van szüksége. A földolog, hogy nem kell háborgatni kérdésekkel; ezek izgatják őt s elősegítik a kór tovatérjedését. Holnap ismét el fog jönni.

A látogatások mindennap ismétlődtek. Az asszony fáradhatatlan volt a segítésben. Az orvos legkisebb rendeletét aggodó sietséggel teljesítette s az ajkáról leste óhaját. Mikor látta, hogy megnyugodva bólogatja fejét, felragyogott a szeme s néma örömmel teljesítette tovább az utasításokat. Neki menyei gyönyör, magasztos volt e hivatás.

Egyszer aztán az orvos, mikor az asszony kikísérte, odaintette őt magához. Azt mondta neki, hogy az ura sokkal jobban van, azt hiszi, hogy a betegség most már kedvező lefolyásu lesz. De épen a siker elérhetése végett hatványozott buzgalomra, még gondosabb ápolásra van szükség. A végén aztán ezeket mondotta:

— Asszonyom! Ön, jól látom, kimerült már ennek a nehéz kötelességnek a teljesítésében. Hiába igyekszik megcáfolni; nem hiszek önnek. Mióta fenn vannak, ön szemmeláthatólag gyöngébb, betegesebb lesz s ezzel szemben az ura napról-napra nyeri vissza elvesztett egészségét. Mintha ön adná neki a magáét.

Az asszony szeme felcsillogott erre a szóra. Hiszen a lelkéből vette ki a gondolatot az orvos. Az pedig nyugodt hangon folytatta tovább:

— Végre, mint legnyomósabb okból, fel kell hagyni az ápolással, mert ön maga is beteg. A családi esemény bármely nap bekövetkezhetik. Önnek nyugalomra van szüksége. Holnaptól kezdve ápolót rendelék ide; tudom tartása nem okoz önöknek gondot. Személyes kezelésennél szintén nem segídezhetik ezentul ön, majd asszisztent hozok magammal.

Az asszony vonakodott. Ő nem érzi magát gyengének; az a tudat, hogy férje üdvét segíti elő, még halálos ágyán is erőt adna neki. Utol-

tehető ember csak vagy husz fillért ad, mindjárt mosolyra derül a humanitás geniusának mindmostanáig borus orozája.

Rajta tehát! Indítsunk nagy mozgalmat a nemes ügy érdekében. Gyűjtőívet készíthet kiki magának s aki csak utjába akad, szállítsa fel adakozásra. Ha nem megy szép szóval, hát „pumpoljon”; hiszen a sok fajta ideális célra való gyűjtögetés után meg lehet teremteni valamelyes összeget ilyen alapra is talán?

Végre is nekünk nincs miért panaszkodnunk. A szabó elkészítette tölkabátunkat, otthon meleg szoba vár reánk. És mikor mereven nézünk a kályha tűzének piros fényébe, jusson eszünkbe azoknak a sorsa, kik nem élvezhetik ezt a kellemes érzést és látványt.

Lapunk máától kezdve elfogad adakozásokat e célra. Bizunk az emberek könyörületese szívében, hogy nem hagyják ez eszmét megtestesítetlenül elveszni.

A „Debreczeni Tornaegylet” és a „Debreczeni kerékpáros” egy- let egyesülése.

Debreczen, nov. 24.

Folyó hó 10-én jött létre a két nevezett sport egylet között az egyesülés, miről a két egylet választmánya között már régebben megkezdődtek a tárgyalások és miről mi is megemlékeztünk már lapunkban.

Mindkét egylet tagjai közül igen számosan jelentek meg az Angol királynő éttermében és pontban 3 órakor megkezdődött mindkét egyletnek külön külön a rendkívüli közgyűlése, a melyen kimondták egyhangulag az egyesülést.

Ezután már együttesen gyűléseztek s a gyűlés vezetésére Laszallner Kálmánt a D. K. E. volt elnökét kérték fel. A két volt elnök megtévesztően azon kijelentést, hogy egyleteik egyesülni akarnak, az egyesülés, a fusio tényleg végbement.

A „Debreczeni Tornaegylet” alapszabályai alapul vételével Dr. Horvay Róbert az új egylet alapszabályait olvasta fel megerősítés végett, a melyek csekély módosítással elfogadtattak. E szerint az új egylet címe „Debreczeni Torna és Kerékpáros egylet”; színe pedig a város sárga és kék színe, évi tagsági díj 10 korona.

Ezután történt az új egyletnek tisztújítása. Elnöknek egyhangulag Dobiecki Sándor orsz. gyűl. képviselő, Dr. Kenézy Gyula a „Debreczeni Tornaegyletnek” volt elnöke és Laszallner Kálmán a „Debreczeni Kerékpáros Egyletnek” volt elnöke. Utóbbi az új egyletnek ügyvivő-elnöke lesz. Alelnöknek

megválasztottak: Vecsey Imre tb. főjegyző és De Combes Henrik ügyvéd. Titkárnak nagy lelkesedéssel Dr. Horvay Róbert. Művezetőnek: Tóth Mihály. Jegyző: Dr. Vásárhelyi Zoltán és Forberger Béla. Pénztárnok: Dr. Varga Lajos. Ellenőr: Töpler Ottó. Mérnök: Váradai Géza. Háznagy: Burger I. Kapitányok: Dr. Csűrös F., Roth János. Menetparancsnokok: Varga József, Kálmáncz helyi Kálmán. Ügyész: Dr. Árvay Béla. Egyleti orvosok, Dr. Czákó Zsigmond, Dr. Hütter Károly, Dr. Láng Sándor, Dr. Derékassy István. Számvizsgálók: Gaszner Géza, Tikos József. Választmányi tagok: Dollinger Lajos, Dr. Gulyás István, ifj. Gyürki Sándor, Györfy Aladár, Komlóssy Arthur, Lehmann Gusztáv, Dr. Márton Kálmán, Mayer Jenő, Dr. Nagy Béla, P. Nagy Zoltán, Rudolfy Imre, Sinka Sándor, Trux Miklós, Dr. Tüdös János. Vál. póttagok: Oláh Károly, Török Gábor, Medgyaszay Miklós, Szabó Miklós és Dr. Bayer Ferencz.

Laszallner Kálmán elnök a maga, de meg tisztviselő társai nevében is köszönetet mond a bizalomért és megígéri, hogy mindnyájuk rajta lesznek, hogy az új egyletet minél jobban felvirágoztassák, fejlesszék és a sport ügyét városunkban előbbre vihessék. Az új egylet tagjai lelkesen oszlottak széjjel, és elhatározták, hogy bankettel kapcsolatosan tartanak ismerkedési estélyt.

HÍREK.

— **Uj államvasuti üzletvezető.** A Magyar Államvasutak debreczeni üzletvezetőjévé, a mely állás Dobiecki Sándornak képviselővé választása folytán megürült, Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter Tolnay Kornél magyar államvasuti főfelügyelőt nevezte ki. Tolnay régebben a budapest—dunaparti üzletvezetőségénél volt üzletvezető-helyettes, azelőtt pedig a vasúti és hajózási főfelügyelőségénél töltött be felügyelői állást.

— **Műpártoló egyesület Debreczenben.** Már Debreczenben is rendeztek műkiállítás, mely végeredményben inkább sikerültebb volt, mint nem. A kezdet ezen sikerein most már tovább akarnak építeni az ügy barátai; megakarják alakítani a debreczeni műpártoló egyesületet, a melynek az előkészítő bizottsága elnökétől meghívót vettünk az alakuló közgyűlésre. Igéret van arra, hogy a budapesti képzőművészeti egyesület nemcsak erkölcsileg, de anyagilag is támogatni fogja a debreczeni egyesületet, a melynek felállítását idáig 146 aláírással biztosították; de a tagok száma bizonyosan tömegesen fog szaporodni. A kibocsátott meghívó így hangzik: Meghívó. A műpártoló egyesület f. hó 24-én vasárnap d. e. 10 órakor a városház nagy tanácstermében tartandó alakuló közgyűlésre. Targysozozat: Alapszabályok. Tisztikar megválasztása. Miután az aláírási iver csak kis részben érkeztek vissza, személyre szóló meghívókat nem küldünk,

de mindazokat, a kik az iveret aláírták vagy az ügy iránt érdeklődnek, ez uton hívjuk meg az alakuló közgyűlésre. Előkészítő bizottság.

— **Az angol-club** elnöke tudatja a körtagjaival, hogy Macaulay ur, a club nyelvmestere hazaérkezett Angliából és az angol társalgási órák szerdán és szombaton 6—8-ig tartanak az ő személyes vezetése alatt. Az első összejövetel e hó 23-án volt.

— **Kertészeti kiállítás.** A jövő év május havában kertészeti kiállítás lesz Budapesten. A kiállítási bizottsági tagjai közé megválasztották Heykál Ede debreczeni műkertészt is, aki a kiállítás iránt érdeklődőknek készséggel ad mindennemű felvilágosítást.

— **Debreczeni mérnökök, mint mentési munkavezetők.** Máramaros megyében az utóbbi napokban oly óriási esőzések voltak, hogy a folyó vizek a gátakat mindenütt áttöréssel fenyegetik. A víz már eddig is roppant károkat okozott, így Visknél az újonnan épülő hid anyagkészleteit s a gépeket mind elsodorta az áradat, ami körülbelül 40,000 koronányi kárt jelent a hidat építő vármegyére nézve. Talabornál mintegy 200 méter hosszúságban törte át a védgátakat a víz. Nagy kárt szenvedett a magyar államvasut is, mely most építetett három új hidat a Taracz, Talabor és Nagyág hidat. Ez új hidakban ugyan nem tett kárt a víz, de a mellettük lévő óriási régi hidtesteket pozdorjává törte a rohanó áradat. A mentési munkálatokat Kassay és Józsa debreczeni mérnökök vezetik.

— **Felolvasó ülések.** A főiskolai Joghallgatók Önképzőköre a múlt hetekben több ülésen keresztül felolvasó versenyt tartott. Hatan tartottak felolvasást, mind alapos, komoly készültséggel. Dr. Helle Károly, Dr. Bartha Béla és Dr. Ozory István tanárokból álló bíráló bizottság tegnap hirdette ki az eredményt, mely szerint az első díjat ifj. Rácz Lajos 3. jh. nak ítélte oda, ki egy közgazdasági, mint nemzeti szempontokból egyaránt fontos két szociálpolitikai törvényhozási alkotásunkat fejtegette. (A gazdasági munkaadók és munkások közti viszonyokat szabályozó 1898. II. t.-cz. és kiegészítő és az orsz. gazdasági munkásségélypénztárt alkotó 1900. XVI. t.-cz.) Beccses része értekezésének az, melyben a hazai viszonyok mellett a külföldi: német, osztrák, francia, olasz, angol stb. hasonló törvényeket és intézményeket ismerteti. A második díjat nyerte Fái Arthur, a ki a magánjog köréből, a közszerzeményről értekezett a szakirodalom bő ismeretével.

— **Ki lesz a szoboszlói polgármester?** H. Szoboszlón vasárnap ejtik meg a polgármester választást, mely díszes hely Kovács Gyula képviselővé történt megválasztásával üresedett meg. Értesülésünk szerint Fekete Sándor ügyvéd, a vármegye volt főjegyzője pályázik a polgármesteri székre, de másik, fentartással közzölt értesülés szerint, emlegetik Czeglédy Mihály megyei tisztii főügyészt.

— **Nálunk és másutt** „A kassai újonnan berendezett mentő-egyesület” ma nagy ünnepekkel megnyitották. A megnyitáson jelen volt

Münster Tivadar polgármester is és igen szép előkelő közönség. Gróf Pongrácz Ferencz szép beszédet mondott az „emberbaráti szeretetről.” Ezt olvassuk a mai lapokban. Ime a vidéki városokban egymásután alakulnak mentőegyesületek, csupán Debreczen az, amely még mindig késlekedik a mentőegyesület megalakításával. Nemrégiben ugyan már a társadalomban indult meg a mozgalom a mentőegyesület megalakítása érdekében. Értekezlet is volt e tárgyban, de hát a dolog alszik s ki tudja meddig fog aludni.

— **A megyei tisztviselők előleptése.** A közlegő vármegyei tisztújításokra való tekintettel Széll Kálmán mint belügyminiszter rendeletet adott ki, melyben a pályázó tisztviselők előmenetelét szabályozza. A rendelet szerint a vármegyei állások betöltésénél ugy fognak eljárni, ahogy az állami tisztii állásokkal. Elsősorban az alispán kiírja a pályázatot. A beérkező kérvényeket a tisztii főügyész, a főjegyző, az árvaszéki elnök és két megyebizottsági tag vizsgálja felül és a bizottság minden állásra három folyamodót jelöl ki. A kijelölésnél mérvado a minősítés és a szolgálati idő. A bizottság javaslata huszonnégy óra alatt a főispánnak bemutatandó, a ki három jelölt közül egyet kinevez, illetve megválasztásra ajánlja a város közönségének a három kijelöltet. Ha állásról van szó, akkor a bizottságban a főispán elnököl. Az a tisztviselő, a ki pályázik, a bizottság tagja nem lehet. A mellőzött tisztviselő kérheti az alispántól, hogy a bizottság megokolását előtte felolvassák. A kinevezés, vagy választás után az iratok felülbírlására 8 napon belül fölterjesztendők a belügyminiszterhez, melynek hivatalos lapjában a választást vagy kinevezést közzé teszik.

— **Véres vonat.** Andirkó Gábornak a lova életével fizette meg az árát annak a néhány üveg bornak, amit gazdája jóbarátai körében elköltött. Az epreskerti korcsmában hajtogatták egyik poharat a másik után, mig odakint az őrzetlenül hagyott ló unalmában a vasuti töltésre ment legelészni. A nyiregyházi vonat ott találta a lovat a smpár között és elütötte. Mintegy kétszáz méter hosszú uton maga előtt tolt a vonat az elütött lovat, mig az a kerekék alá került és ketté vágta. A zökkenésre figyelmessé vált mozdonyvezető megállította a vonatot s akkor vette észre csak, hogy mi történt. A vonat kerekék vérrrel voltak borítva, a tengelyre pedig erősen rácsavarodtak a ló belei. Egy félórai késés után indult tovább a vonat. — Szegény Andirkó Gábor nem elég, hogy a lovat elvesztette, — meg a rendőrség is megbünteti.

— **Kecskeméthy arczképe Debreczenben.** Az országszerte híressé vált fővárosi sikkasztónak Kecskeméthy Győzőnek arczképét megküldte a budapesti államrendőrség a debreczeni rendőrségnek is több példányban.

— **Pécsingő gyermek.** Gál Péter tizenegy éves pocaj fiu tegnap délután a kutra ment vizért. Visszajövet összetalálkozott Szána János hasonló kora czimborájával, a ki vizet kért tőle. A gyermek megtagadta a kérést, amiből verekedés támadt. Ezenközben Szána János bicskát rántott elő, kis czimborája oldalába szurta, a kit eszméletlen állapotban véresen viték haza szülei lakására. Az orvos alig tudta a vérzést elállítani. A fiatal gonosztevő elmenekült s még most sem tudják, merre bujdosik.

jára kikönyörögte, hogy naponként legalább néhány órát tölthessen ura ágyánál.

Másnap Barnabás hirtelen rosszul lett. Az orvos gyorsan megjelent s látszott az arczán, hogy a betegség erősen meglepte. Aggodalmasan vizsgálta a beteget s segédjével hosszú ideig tanácskozott. Aztán megcsóválták mindketten a fejüket. Az ápolónak sok, igen sok utasítást adott, aztán távozott az orvos.

Az asszony utána akart sietni, de az ura nem engedte. Azt mondta, hasztalan volna a kérdezősködés; az orvos arczán láthatta, hogy a betegséget veszedelmesnek tartja. De ő érzi, hogy az orvos csalódott; talán soha sem vette ily könnyen a lélegzetet, a melléről meg mintha eltűnt volna a nehéz, fojtogató teher.

Pedig a lelkében kínos tusát vivott. Érezte, tudta, hogy közel a vége. De az arca mosolygott s ajkairól, mikén majd kiütött a belső fájdalom veritéke, a leggyöngédebb, a legvigasztalóbb szavak folytak. És mikor az asszony beteg urat mosolyogni látta, megtelt a szive gyönyörűséggel.

Délfel az ápoló panaszkodni kezdett az asszonynak, hogy az ur rosszul van. Kínosan hányódik az ágyán, talán eszméletlenül sincsen. De mikor az asszony belépett, Barnabás végső erőfeszítéssel legyőzte a kínos fájdalmat, arczáról eltűntek a szederjes foltok. Beszédbe fogott. De alighogy az első szót kimondta, hevesen kezdett köhögni s arca rángatózott. Nem birt erőt venni magán.

Az asszony megjedtt s rögtön orvosért akart küldeni. De a beteg egyetlen kézmozdulattal visszatartotta őt s odaintette az ágyához. Mikor odajött, az ura megfogta azt a bársony kis kezét s forró homlokára szorította. Sokáig tartotta rajta és úgy látszott, mintha megkönynyebbült volna. Aztán beszélni kezdett:

— Anna! Ne küldj az orvoshoz. Érzem, hogy késő volna az. Ne ijedj meg, a halál még messze van, bár az lát engem, kiszemelt régen s biztos léptekkel közeledik felém. De mikor kerül még erre a sor? Hidd el, emberföltötti kinokat szenvedek. Azt hiszem, hogy minden szó, mi ajakamat elbagyja, életerőmből is visz magával valamit. No ne sirj azért!

Az asszony keservesen zokogott s félféken nézett a betegre. Ugy zihált a melle, olyan kínosan vett lélegzetet, mig egy szót kitudott mondani. Azután folytatta tovább:

— Tudod, nem sajnállok semmit, senkit, hogy itt kell hagynom. Csak tégedet. Azt hiszed, nem vettem én észre, hogy magadat teszed betegg, mikor rajtam akarsz segíteni? Azt hiszed, nem tudtam, hogy minden szó, mivel vigasztalni akarsz, rád nézve örök kiu, örök keserv? Lásd, téged sajnállak itt hagyni ezen a világon. Ki tudja, milyen lesz az életed ezután? Szeretsz engem, azt jól tudod; de ha megalbol, e szeretetet csak a gyász váltja fel. Vigyázz, ha óriási feladat lesz is, óvakodjál egy halottat szeretni; a megholtak nem tudják viszonzni a szeretmet s a kegyért még csak hálával sem fizetnek. Én

látni foglak tulnan is téged s boldogságod az enyém is lesz.

Itt ismét elfojtotta szavát a kínos köhögés. Látszott arczán az emberföltötti igyekezet, hogy bevégezze, a mit mondani akart.

— Csak még azt a kis ártatlant óhajtanám meglátni. Tudod, a boldogságunk, a szerelmünk zálogát, ha látnám, könnyebb volna a fájdalom. De mit beszéllek, még utoljára érzékenyedni fogok. Pedig ezt, lelkenre mondom, nem akarom. Minek keservessé tenni a válást? Neveld a gyermeket becsületesen; ez az egyetlen ma, mi tekintélyt, áldást ad. Több ez az egészségnél; az egészséget Isten adja, a becsületet maga szerzi az ember.

— Neked nem adok tanácsot. Tudom, hogy nem maradsz hűtlen mostani életedhez. Most, mikor a halál küszöbén állok, egyetlen gondolatom te vagy. Nekem mindegy, bárhova megyek; nagyobb kinom a pokolban sem lehet, mint a mindőt most érzek. Luczifertől majd azt fogom kérni, hogy ne juttasson neked a kárhozatból mitsem. Ha pedig a meny kapuja nyílik meg előttem, áldást fogok kérni rád. Mondd, édes Anna, hová jutok én: menybe vagy pokolba?

Az asszony ijedten nézett urának révedező szeméibe. Nem látott ott semmit, csak végtelen szerelmet, meg a közlegő lázas kór hirnökét. Azután felrezzent. A beteg szólott:

— Annám, egy csókot! Feleséged odahajolt hozzá s egy hosszú forró csókban olvadtak össze ajkaik. Majd eltolta őt a beteg magától s parancsoló hangon szólt:

— Most hagyj magamra. Gondolkozni akarok.

Az asszony busan, lehajtott fejjel távozott. Barnabás meg a diadaltól, boldogságtól ragyogó arczczal vette elő párnája alól a régen rejtegetett tört. Még monologizált is:

— Eh, mit veszek veled. A halál ugy is itt van, előbb vagy utóbb. Minden nap, mit itt töltek, átok, fájdalom erre az anyagi teremtésre. Ah, a halál nekem vigasztalás, a seb nekem nem fáj.

Mégis megrezzent a keze, mikor felemelte a csillogó eszközt. Hirtelen megjedtt a halál gondolatától. De ez csak rövid ideig tartott. Az a tudat, hogy feleségét boldogítja halálával, erőt adott neki.

Óriási vágással hasította fel testét. A seb halálos volt. Jack, a hasmetszők mestere se végezhetett volna ügyesebben.

Másnap már kiinn volt a klinikán. Szürkés-kék boncolóruhába öltözött medikusok vizsgálták a részzeit. A tanár meg magyarázott.

Mikor egészen felboncolták, az orvosnövendékek elszéledtek. Csak egyikük, egy birtelen szöke, czvikkeres fiu nézegette sokáig kutató szemmel. A fejét rázva mormogta aztán:

— Csodálatos. Az egész test ép, az idegek nem ernyedtek, a zsigerekben egészen rendez az az életfolyam. Csak a szive, igen a szive, az — gyanus.

— **Ezüstlakodalom és eljegyzés.** Városunk tisztelben álló zsidó főrabja, Krausz Vilmos f. hó 25-én tartja ünnepes ezüstmenyegzőjét. Kívánjuk, hogy a most kötetendő újabb frigy ugyanannyi boldogságot hozzon neki, mint az elmúlt negyedszázad. — A jubiláns pap Bernáth fia, ki Karász néven néhány csinos költeményével lapunkban is szerepelt, a mult héten jegyezte el Eckstein Ignác sárabai földbirtokos igen kedves leányát, Ilonkát.

— **A bűn útján.** Borbély Margit cseléd-leány nem elégedett meg a fizetésével. Ezzel bizony nem tudta kielégíteni fényűzési hajlamait s ez vitte a bűn útjára. Gazdáját meglopota. Apródouknit több mint hatvan korona értékű fehérneműt lopott el, melyeket a fás-színben rejtett el. Szándéka az volt, hogy majd alkalmas időben tul ad rajta. Hanem ebben megelőzték, mert gazdasszonya véletlenül felfedezte az eldugott tárgyakat és kérdőre vonta cselédjét, Borbély Margit eleinte tagadott, de a rendőrségen már beismerte tettét. Gazdasszonya panaszára megindították a büntető eljárást.

— **Megégett kis leány.** Nagy Mariska még mindössze csak hat éves és az édes anyja egy másik ilyen kora kis leány társaságába hagyta otthon egész éjszakára. A kis leányka fázott és tüzet akart gyújtani a boglyakemenczébe. Szalmát szedett elő s azzal rakta tele a kemenczét, de mikor a gyufával meggyújtotta a szalmát, agyorsan terjedő tűz nagy lángja a kis leány ruhájába kapott s lángok borították el a gyermeket. A másik kis leány, akivel együtt hagyta a munkába másfelé járó édes anyja, maga is annyira megijedt, hogy segítség helyett jajveszékelve futott ki a házból. A szomszédok erre lettek figyelmesek s úgy siettek az égő kis leány segítségére. Akkorra már a gyermek ruhájának jórésze leégett s bizony a kis leány olyan súlyos égési sebeket szenvedett, hogy aligha heveri ki. Az édes anyja, a kinek másfelé kell munkába járni s a kenyér miatt, még csak nem is ápolhatja gyermekét, tegnap bevitte a kis leányt a közkörházba, a hol gyógykezelik, gondozzák, s megkísérik, hogy az anya öröme megmenthessék az életnek.

SZINHÁZ.

San-Toy. Sidney Jones daljátéka nálunk is sikert aratott. Legalább amellet bizonyít négy telt ház, mely az előadásokat tapsolta. A siker természetesen a mi édes-kedves szubrettünk, *Komlóssi* Emma nevéhez fűződik, a kinek talán legjobb alakítása a San-Toy. Gyönyörűen, szívhezszólóan énekelt a mi aranyos divánk, legszebb hatást keltve kacagás kupléjával. A régi debreczeni színpad magas színvonalára emlékeztetett bennünket az a kedves, pajzán játék is, melylyel Komlóssi a Kürü felfogásával előnyös ellentétben, mint pajkos suhancz leányt állította elének San-Toy. Faczipós tánczáról elég annyit megemlítenünk, hogy ugyanazt az iluziót keltette fel bennünk, melyet Fedák Zajos, külső sikere is volt a primadonnának, kinek kosztümjei mesésen szépek. S becsülésre méltó Komlóssiban az az igyekezet, melylyel rengeteget áldoz a színpadra, s az öltözködésnek, ennek a nagy molochnak, melyet kielégíteni költéses és mindenek fölött izlést igénylő dolog. F. *Kállai* énekszámával és tánczával keltett nagy hatást. *Sziklay* és *Szathmáry* helyi érdekű kupléikkal arattak sok tapsot, míg Székely a fő férfiszerepben árult el igyekezetet. Nagy Gyula császára kivált a karrikatur alakok zavaros, kínai csoportazatából. A zenekart Marthon, az új karmester dirigálta sikeresen és ugyanazzal a fiatalos hévvel, melylyel a darabot betanította.

—1.

CSARNOK.

ÁBRÁND.

Egy poéta barátom, ki két év óta reménytelenül szeret egy leányt, minap a következő levelet intézte hozzám:

Kedves kisasszony!

Ugy-e meg fog bocsátani, ha az eszmecserének e közöttünk még szokatlan módjához fordulok és a mit szóval nem tudok, nem akarok, levélben igyekszem elmondani.

Emlékszik-e még arra a napra, mikor először mondtam magának, hogy szeretem? Csattogott a villám, ömlött, zuhogott az eső, s mi ott állottunk az utcán egyetlen esernyő alá huzódva, mint egy megrettent gerlepár. Tudom, esküdtem magának mindenre, a mi szent, hogy örökké megőrzöm szívemben képét; talán azt is mondtam a sok banális frázis közt, hogy ha egyfelől a tündöklő menyország állana előttem, kapujában telve

csalogató, bájos arczu szeráfokkal, kiknek hárfái oly büvös-bájosan zengenek örök szerelemről; másfelől pedig az örökké izzó pokol mélyéből viczoritanák felém állatias arcukat a legundokabb, legrémítőbb szörnyetegek: örömestebb mennék elkárhozni a gyehenna tűzéve sem mint magát elveszítsem. Csak most tudom, mikor már nem kevésbé lángoló szívvvel ugyan, de mindenestre érettebb fővel tudok ezekre visszagondolni, hogy mily korai volt nekem beszélni szerelemről, mikor még nem is érezhettük azt igazán, vagy a maga elvesztéséről, mokor még nem is volt az enyém.

Látja, ma már nem így gondokozom. Végig kutathatja leveletem, nem fog abban semmi ilyest találni Még csak azt sem mondom, hogy szeretem. Hiszen azt úgy is tudja. Ha a szemeiből nem, tud az újságokból olvasni, hol oly részletesen, sokszor pattogó tüzzel, máskor meg bágyadt odaadással szedegetem versbe, hogy milyen színű is a maga haja, mihez hasonlít az arcza, az ajka. Ha ezeket elolvassa, lehetetlen, hogy legalább szánakozással ne gondoljon arra a szegény érzélgő gyerekekre, ki a maga ideális arczképét az egész világnak bemutatja.

Pedig mikor esténként a lámpavilágnál szórakozottan rágom pennám végét s keresem azt a sok bolond rimet, bizony körülbelül ilyenforma gondolatok kóvályognak agyamban.

Hogy mit is ér egy ilyen dicsőség? Por és hamu test nélkül (Valahogy naturalistának ne gondoljon ezért) Honnan tudja, hogy — mikor én izgatottan várom a versemet hozó reggeli lapot — nem arra gondolok-e, hogy maga ki fog érte nevetni?

De hogy mégis legalább érdemessé tegyem magam kicsinylésére, bő anyagot kínálunk ennek bebizonyítására. Azt hiszem, mivel sem érem el azt inkább, mint ha kiköknene a szentimentális kerékvágásból, akárcsak az orvos a holttestet elemezni, bonczolni fogom azt az érzelmet, mely elválaszthatatlanul köt magához. Sajnos, a fentebbi hasonlat jól szaladt ki tollamból; mert a lélek nyomorult rab, alárendelve a buta, minden nemes iránt érzéketlen testnek.

Nem lepi meg önt ez a mizériát szenvedő hang? Látja, ez teljesen megfelel az lelki állapotomnak. Sokszor úgy érzem, mintha nem bírnam kiállani, hogy ne lássam magát; öntudatlanul megyek elébe s mikor közeledtem hozzá, félénk leszek. De nem ám azért, mintha az érzelmek sulya hatna rám, hanem mert megdondolom hogy nekem ilyen szándékokkal nem is szabadna fellépnem. Hiszen a mit én érzek maga iránt, az nem is hódolat, sőt büszke vágy sem arra, hogy valaha együtt ismerjük meg igazán a szerelmet, hanem talán e háromnak keveréke. Tetszik nekem minden, a mi magának tetszik, épen ezért tetszik nekem maga is. Hiszen ennyi hiúságot csak szabad feltételeznom róla.

Másfelől meg egyszerűen bosszant az, hogy tettei, mintha nem adna rám semmit. Pedig nagyon jól tudom régtől fogva, hogy a maga elkében is van pár szeme annak a mágnesnek, mely két szerető szívet egymáshoz csatol. Ezért a kijelentésemért különben

nem szabad megharagudnia, még ha alaptalan volna is, hisz nekem az egyetlen segítő támaszom épen ez a kis önérzet, a mi a magabámulása után bennem még maradt.

Legegyszerűbb felelete e levélre természetesen a kikaczagás lesz. Nézze, ne tegye ezt; ajánlok helyette mást, jobbat. Próbálja elhíttetni magával, hogy soha sem is érdeklődött irántam. Ez könnyű dolog lesz, mert ha tényleg nem adott rám semmit, könnyen feledhet, sőt nincs is mit elfelejtenie, ha meg csakugyan el tudja nyomni azt a szemernyi jóindulatot, a mivel engem, mint czukros orvossággal ennyi ideig jól tartott, akkor még nagyobb lesz a diadala s báiran kacaghat akár a szeme közé is. Biztosítom róla, hogy rosszul fog esni.

Ha azonban volna magában abból a bűnösnek nem nevezhető tetszelgő hiúságból,

kaczér semmibevevésből, mi a nőkkal haláluk órájáig együtt van, tudom előre, hogy ez önnél sajtóságos kialakulást nyert s hatásai is más téren nyilvánulnak. Teszem fel, ha maga ezt a levelet, elolvassa belőle a sok badarságot, össze fogja tépni, határozottan arról leszek meggyőződve, hogy ön engem — szeret.

Különböben csókolom kezeit.

*

Margit gondolkozott egy darabig, mikor a levelet elolvasta, újra átfutotta a végső sorokat, aztán hirtelen mozdulattal, pirulva szórta ki az utcára a szétépett levél foszlányait.

Egy része épen arra sétáló boldog poéta kalapjára hullott...

Pont.

Magy. kir. Államvasutak.

Üzletvezetőség Debreczen.

27737. szám.
I. 1901.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak debreczeni gép- és kocsjavító műhely telepén levő vasuti vendéglő bérlete 1902. év február hó 1-én lejár; ugyanazon időponttól számítandó három évi időtartamra ezen vendéglő bérletére ezennel zárt ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az 1 koronás bélyeggel — és „ajánlat a m. kir. államvasutak debreczeni gép- és kocsjavító műhely telepén levő vendéglői üzlet bérletére“ — felirattal ellátott, nemkülönböztetve a kellő okmányokkal felszerelt, borítékba zárt és lepecsételt ajánlatok 1901 deczember 1, déli 12 óráig a m. kir. államvasutak titkári hivatalához posta útján, tértivevénynyel nyújtandók be; ugyanazon időpontig bánatpénz fejében pedig 250 korona készpénzben küldendő be — függetlenül az ajánlattól — a debreczeni üzletvezetőség gyűjtőpénztárába posta útján jelen pályázati hirdetmény számára való hivatkozással.

A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek nevezett üzletvezetőség I. (általános) osztályában (Tisza-palota II. em. 16. ajtó) a hivatalos órák tartama alatt (d. e. 8—12 és d. u. 2—4 óráig) megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő, vagy a kitűzött határidőn túl beérkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az államvasutak fentartják maguknak azt a jogot, hogy a pályázók közül, tekintet nélkül a felajánlott bérletösszeg nagyságára, szabadon választhassanak.

Debreczen, 1901 november 8.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

Az általam leggondosabban összeállított tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerárteremben.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., egy nagy üvegnek 90 krajczár.
Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel adatik.

TÓTH BÉLA

gyógytára és illatszerraktára Debreczenben (Tisza palota).

15563.

1901.

Árverési hirdetés.

Hajdúvármegye Szovát község határában Debreczen sz. kir. város tulajdonát képező ugynevezett Nagymező birtok haszonbérbe adására másodizben nyilvános árverés fog tartatni és pedig első sorban árvereltetni fognak az ezen birtoktestet képező 8 külön tag a következő nagyságban:

az első tag 393 hold,	kikiáltási ár	10218 korona,
a 2-ik „ 511 „ 800 □ öl;	„ „	13286 „
a 3-ik „ 471 „ 1590 „	„ „	12272 „
a 4-ik „ 472 „ 302 „	„ „	12700 „
az 5-ik „ 467 „ 1120 „	„ „	12300 „
a 6-ik „ 539 „ 1372 „	„ „	14040 „
a 7-ik „ 432 „ 54 „	„ „	11232 „
a 8-ik „ 247 „ 1414 „	„ „	6050 „

Ezt követőleg az első és második tag együttesen 24420 k. kikiáltásiárral; végül az egész tag egy tagban 3536 kat. hold 252 □ öl terjedelemben 90940 k. kikiáltási árral. A haszonbérbe adás az 1902-ik év október hó 1-től 1914-ik év október hó 1-ig számított egymásután következő 12 évre történik.

Az árverésre a f. 1901-ik év november hó 27-ik napjának d. e. 9 órájára a városháza nagytermében tüzetik ki.

Minden egyes módozatra a szóbeli árverésen kívül zárt ajánlatok is elfogadhatók, a melyekbe világosan kiteendő, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri s azokat magára nézve kötelezőknek tartja. — A zárt ajánlatok a bánatpénz letetését igazoló házipénztári letéti jeggyel együtt a f. 1901. év november hó 26. napjának d. u. 5 órájáig a polgármesteri titkári hivatalhoz annyival is inkább beadandók, mert később beérkező ajánlatok figyelembe vételét nem fognak. A zárt ajánlatok a szóbeli árverés megtartása után ugyancsak f. év november hó 27-ik napján d. e. 9 órakor kezdődő árverés alkalmával fognak felbontatni.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalánál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át tartozik árverelő készpénzben az árverelő bizottságnál letenni

Debreczen, 1901 november 18.

Városi tanács.

Minden háziasszony és anya

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.

Gépészeti- és építkezési vasöntvények gyártása!

Minden külföldinél jobbak!
és olcsóbbak!

a „Debreczeni Vasöntőde és Géplakatosság“

arany éremmel kitüntetett

Kútszivattyúi,
Borsajtói és Szőlőzúzógépjei!

Eladás egyedül a gyártelepen:

Péterfia végén, a Hadházi-utcában.

Gazdasági- és ipari gépek legjutányosabb javítása!

Ifj. PÁJER JÓZSEF

porcellán-, üveg-, lámpa és konyhaberendezés nagy raktára.

DEBRECZENBEN.

Üzlethelyiség: Főpiacz, Kossuth-utca sarkán.

Van szerencsém a gyárademű közönség becses tudomására juttatni, hogy a időny beálltával dusan összeállított lámpa-raktárt rendeztem be.

Tartok raktáromon minden jó hírnevű és gyártmányu

álló- és függő lámpákat

a legjobb égőkkel egész gyári áron, ugymint Ditmár-féle nap, komettem, baku, dupla és 30-40 gyertyalángu meteor-égőkkel, melyeket eladás előtt mindig kipróbálva szolgállok.

Tartok raktáron igen finom szövésű kanócokat, lámpaollókat, lámpa-üvegkaféket, petróleum kannákat s minden egyes lámpa részeket.

Ajánlom továbbá gazdagon berendezett raktáramat, u. m.: ét-, thea-, kávé-, mokka-, mosdó- és üvegkészleteimet francia, angol és több hazai kivitelben igen jutányos áron.

Berndorfli evőeszközöket, disz-tárgyakat, ugy china ezüst mint alpaccában árjegyzék szerint; továbbá: esont- és fanyelű asztali és desert késeket, mosdó asztalokat minden kivitelben.

Szoba díszítéshez nagy választékban szolgálhatok majolika és terakotta vázákat és korsókat, ugyszintén faldíszeket és szobrokat minden nagyságban. Konyha berendezéshez minden ahhoz való kellékekkel a legolcsóbb árak mellett szolgálhatok.

Menyasszonyi kelengye bevásárlásánál kamatot engedményezek. Vidékre csomagoló ládat nem számítok. — A csomagolásnál a legnagyobb gond fordítatik, az uton történendő esetleges kárért felelősséget vállalok.

Kiváló tisztelettel

Ifj. PÁJER JÓZSEF.

Ügyelők és közönlők nem díjazhatók!

Mindenki az első kéztől való vásárlás előnyében részesül!

Bikszádi

ásványviz

árlappal

és

ismertető

könyvecskével

bérmertve szolgál

a

Kútkezelőség

Bikszád

(Szatmármegye).

BIKSZÁDI ásványos gyógyvizet, mely egyedül a maga nemében több hírneves egyetemi orvostanár és hírneves vidéki orvosok hatásánál fogva fölébe helyezik a külföldi és drága Selters és Gleichenbergi vizeknek. Gyógyító hatása a bikszádi ásványos gyógyviznek kitűnően bevált idült és heveny légszohurut, hangszalag-hurut, vérköpés ellen. — Nagy konyhasó tartalmánál fogva vérhányás, tudócsucs-hurutnál és kezdődő gümöckóránál, továbbá Bikszádi viz alkalmazásánál eredményt értek el a zása által emészthetlenség, idült és heveny gyomorhurut, máj- és epehólyagbántalomban, a belek renyhe működésénél, vesehomokban szenvedőknel, görvélykóros daganatoknál, heveny- és idült női bántalmaknál, mint specificum vált be.

A Bikszádi viz bérlője s a sztojki viz főelárúsítói: **ALMER LAJOS és KÁROLY** nagybányai lakosok.

SZTOJKAI

ásványvizet,

mint Erdély gyöngyét, nem bíába nevez-

ték el magyar karlsbadi viznek,

mert tényleg annak gyógyhatása, a szigorú diéta betartásával:

idült gyomorbántalom, máj- és epehólyag, valamint epe-

kőbajoknál, nemkülönbön **Sztojki ásványviz** alkalmazva,

valóságos csodákat mű-

vel, kitűnő hatásu a **Sztojki ásványviz** zószere-

vek összes bántalmainál, valamint a női bajok és görvélykóros

bántalmaknál is. — A **Sztojki ásványviz** dús szénsavtartalmánál is.

— A **Sztojki ásványviz** mánál fogva, akár borral, akár gyümölcszörppel vegyítve, mint kellemes üdítő ital,

párját rit- **Sztojki ásványviz** hosszas használata

az ép szervezetben elváltozást nem idéz elő s így a rossz ivóvizet is pótolja bármely vidéken, annyival is inkább, mert hosszas állás után nem csapódnak ki belőle a szilárd alkotórészek, mely tulajdonsága lehetővé teszi a tengerentúli szállítást.

Sztojki

ásványviz

árlappal

és

ismertető

könyvecskével

bérmertve szolgál

a

Forráskezelőség

Sztojka

u. p. Magyar-Lápos.

(Szolnok-Dobokam.)